

"Tenim un nus a la gola"

La difícil renovació del PSPV viurà la seua prova de foc en el Congrés Comarcal Extraordinari de la ciutat de València del proper més de novembre.

L'esbombada renovació dels socialistes valencians és, segons Joan Romero, vice-secretari general del Partit Socialista del País Valencià (PSPV), "un procés de renovació social". Un procés tímid la intenció del qual és adequar l'organització als canvis socials. Però enllà —o no tan lluny— de l'última intenció hi ha els gestos. Allò que fa creïbles de colp les voluntats polítiques pensades per mitjans i llargs terminis. Allò, al cap i a la fi, més difícil.

Fet i fet que l'actual ministre d'Administracions Públiques i secretari general del PSPV, Joan Lerma, no vol perdre de vista la parcel·la socialista valenciana, aquells que creuen que la seua substitució al capdavant del partit és la màxima mostra regeneradora d'il·lusions al voltant del projecte socialdemòcrata, s'hauran de conformar amb els resultats de la II Conferència Política de l'Agrupació Comarcal del PSPV-PSOE de la ciutat de València que tindrà lloc —de complir-se la voluntat expressada la nit del passat dijous, dia 14, per les sis agrupacions locals que la configuren— el pròxim 30 de setembre. Un debat que farà les funcions d'etapa pròleg del Congrés Comarcal Extraordinari programat per al dia 4 de novembre vinent. Tot i que les agrupacions del cap i casal esperen majoritàriament el debat com l'aigua de l'abril, és el comitè comarcal qui té l'última paraula. Vicent Soler, número dos de l'oposició socialista a l'Ajuntament de València i autor del text per a l'esmentat debat, és del parer que el Congrés finalment es farà, tot i que, segons que explica, no el veu útil a hores d'ara: "No és el millor moment; hi ha massa soroll fora i dins del partit; fora, perquè ja estem en pre-campanya electoral, i dins, perquè hi ha la sensació de pèrdua d'eleccions per partida doble:

autonòmiques i municipals. Però els qui pensem així som minoria". Un altre ex-alt dirigent socialista assegura molt gràfic que les properes eleccions generals els han posat "un nus a la gola". L'argument dels partidaris d'ajornar el Congrés és precisament la necessitat de posar un silenciador a qualsevol element que destorbi la tranquil·litat que imposa

comarcal de València ciutat, ja ha dit que no es presentarà a la reelecció en el pròxim Congrés Extraordinari d'on eixirà amb tota seguretat, segons Vicent Soler, una nova direcció política. Però és en el següent paràgraf del text a debatre en la Conferència on rau l'altre sentit autèntic de la renovació: "El partit no és una finalitat en ell mateix, és no-

PUCHADES

més un instrument en mans de la pròpia societat (...). Un instrument canviable i reformable en tot allò necessari per a fer-lo més útil". Vet aquí una suau manera de parlar de l'estructura del partit. La mostra més difícil per tal de fer creïble la renovació socialista. Mentre per a Romero l'actual estructura orgànica és "ineficaç en les ciutats de més de 15.000 habitants, i no ho dic —matisa— pensant en alterar l'*status quo* ni les relacions de poder establerts"—, Soler mostra més simpatia per una agrupació que siga única,

que malgrat que "no permet d'arribar a l'últim racó de la ciutat, i això és un inconvenient, sí que garanteix la unitat d'acció".

Renovadors i aparell socialistes protagonitzaran, doncs, en les pròximes setmanes, dos esdeveniments que, cas de portar-se a terme, desvetllaran algunes de les claus que marcaran la política socialista en els propers anys. I una de les claus —potser la més desconeguda— d'aquesta nova etapa política dels socialistes valencians la té Joan Lerma. El ministre, com a màxim valedor que també és de la renovació bé pot permetre una lluita que li és propícia i observar-la des de la barrera madrilenya per a, arribat el moment adequat, erigir-se una vegada més com la única garantia d'equilibri entre els dos corrents en litigi. I esdevenir, una vegada més, l'home de consens. I en van... **Joan Marí**

Clausura del 7 Congrés del PSPV a Xest. La renovació socialista que començà l'abril de 1994 es posa a prova a València.

la celebració d'aquests comicis estatals.

Canviar, canviar, canviar. La urgència, en qualsevol cas, gira al voltant de la recuperació de la ciutat, una reflexió que es posa de manifest en l'apartat "Acció política" del text a debatre. "La prioritat —hi diu— és recuperar la confiança perduda. Hem de canviar actituds —algunes de les quals podien ser qualificades d'arrogants—, hem de canviar persones, hem de canviar estratègies, hem de canviar l'estructura orgànica, hem de canviar les relacions amb la gent que participa dels valors de progrés i no milita en el partit (...). Hem de canviar la forma de fer política".

Tot i que Joan Romero, màxim artífex de la renovació socialista, no considera que renovació i canvis de noms siguin sinònims polítics, Eduard Montesinos, actual secretari general de l'agrupació